

O injecție cu bucurie

Luis și María s-au hotărât să îl adopte pe Josemaría, un copil care suferă de Sindromul Down, pe când aveau deja 7 copii în familia lor. Iar apoi Luis a fost diagnosticat cu leucemie...

02.03.2014

Numele noastre sunt Luis și María. Suntem căsătoriți de 23 de ani și avem 8 copii. Suntem de asemenea și membri "Supernumeraries" ai Opus Dei timp de mulți ani. În urmă cu câțiva ani am început să ne gândim

că familia noastră, destul de numeroasă deja, nu va mai avea niciun membru nou.

Apoi într-o zi am primit un email de la un prieten de-al meu. Mi-a spus că Fundației Sindromului Down din Madrid i-a fost cerut ajutorul de către Comunitatea din Madrid, pentru un copil care suferă de Sindromul Down și care a fost dat spre adopție încă de la naștere.

Luis, care lucrează ca și ginecolog, a încercat mereu să facă din meseria lui un mijloc de apărare al vieții, chiar din momentul concepției. Amândoi suntem profund implicați în toate întrebările referitoare la avort, diagnostic prenatal precum și situația celor cu Sindrom Down din țara noastră.

Acasă am discutat acest subiect la cină. Am fost surprinși să vedem cum copiii noștri au păreri diferite. Unii erau pro, dar câțiva au spus: "Ați

înnebunit? Noi 7 nu vă suntem de ajuns?" Fiecare copil a reacționat în conformitate cu vârsta și propriul punctul de vedere. A fost chiar distractiv de urmărit.

Ziua în care Josemaría a venit acasă a fost o zi specială pentru familia noastră, și am avut o mică festivitate. Ziua următoare una dintre fiicele noastre a dus la școală fotografiile făcute la acest eveniment și le-a arătat colegilor. În felul acesta toți au aflat.

Un asemenea eveniment te ajută să te concentrezi asupra a ceea ce este cu adevărat important în viață. În zilele dinaintea sosirii lui Josemaría, tot felul de griji mi-au străbătut mintea. Îmi imaginez ca este la fel și pentru părinții cărora li s-a diagnosticat copilul cu Sindromul Down: frică pentru ceea ce le rezervă viitorul, pentru cum va fi viața acestui copil și pentru ce s-ar putea

întâmpla dacă nu vei fi acolo să ai grijă de el. Dar în final trebuie să dai la o parte toate aceste temeri și să spui: uite, deja am ajutat 7 copii să pornească în viață. De ce nu am fi capabili să facem la fel și pentru Josemaria? De ce nu i-am putea da ce le-am oferit și copiilor noștri: posibilitatea de a fi fericit și de a fi un copil al lui Dumnezeu? Și în final realizezi: cu siguranță putem face asta! Și restul poate fi lăsat în mâinile lui Dumnezeu.

Același lucru este valabil și pentru copiii mei. Ceea ce îmi doresc pentru ei nu este în primul rând să se descurce bine la școală sau să reușească în viață. Mai degrabă vreau ca ei să fie fericiți și să fie buni copii ai lui Dumnezeu. Când simplifici lucrurile în acest fel, pe care îl consider un mod realist și practic de a vedea lucrurile, toate complicațiile dispar.

Curând după sosirea lui Josemaría am trecut prin niște momente cu adevărat dificile. Luis a fost diagnosticat cu o boală serioasă, leucemie. Au fost zile grele. El a fost internat și și-a pierdut tot părul – sau puținul pe care îl mai avea - din cauza chimioterapiei. Dar de fiecare dată când Josemaría îl vizita era o injecție cu bucurie.

Acasă, ceilalți copii îmi spuneau: îți poți imagina cât de greu ar fi fost acest an pentru noi dacă nu îl aveam pe Josemaría alături? Deoarece Josemaría a fost o binecuvântare pentru familia noastră pe parcursul acestor luni dificile. Are o capacitate specială de a scoate ce e mai bun de la fiecare dintre noi, cei din jurul lui. E adevărat. L-am văzut de multe ori făcând asta.

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/o-
injectie-cu-bucurie/](https://opusdei.org/ro-ro/article/o-injectie-cu-bucurie/) (02.04.2026)